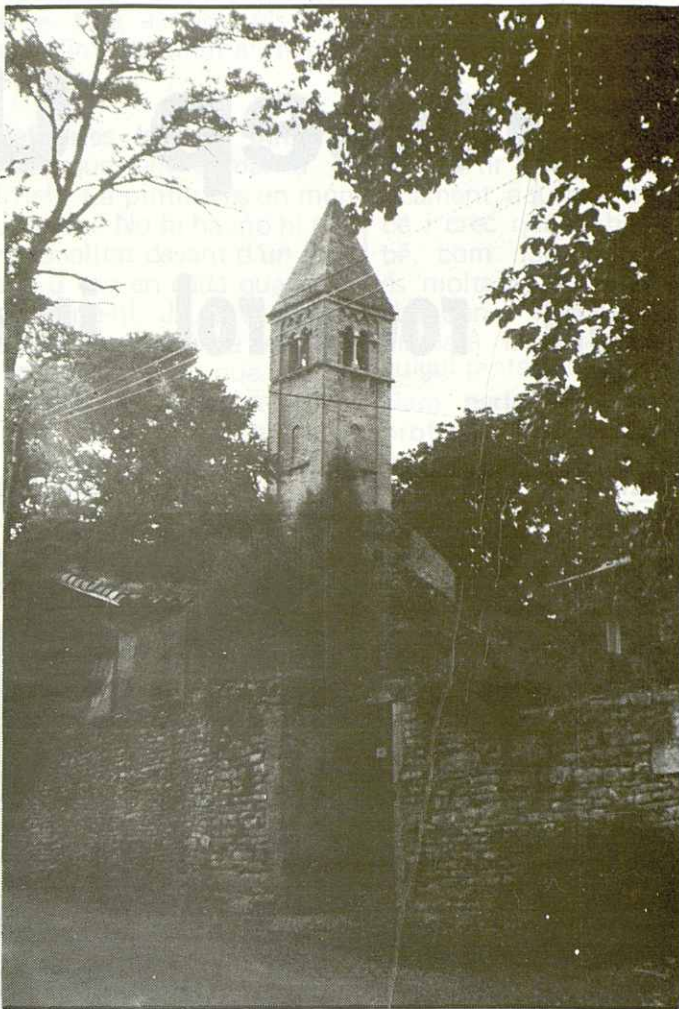

discussió o diàleg en grup petit de 10 o 12 persones.

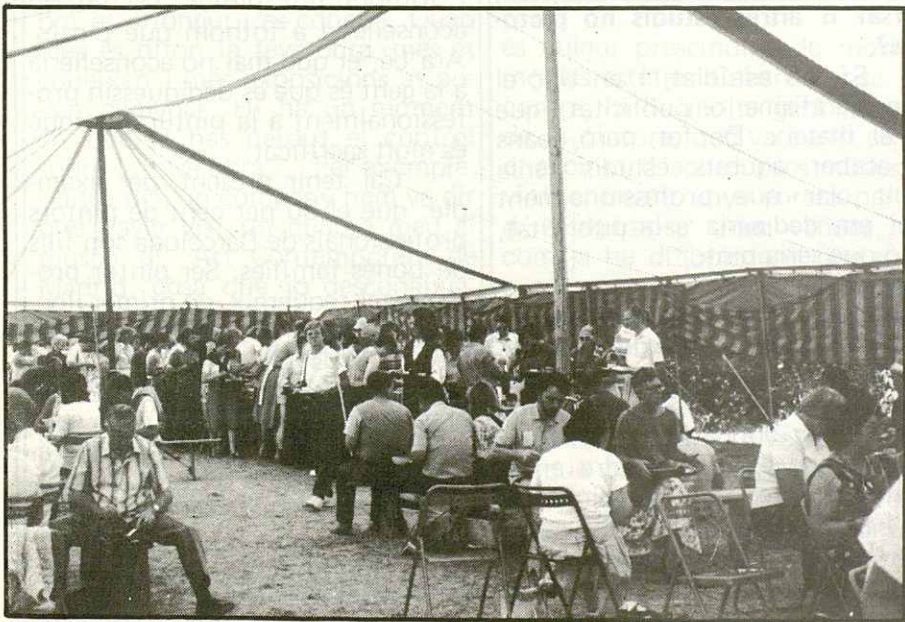
A la una, dinar estil pic-nic. A les tres, una altra trobada amb el grup gran i després trobada amb el grup petit. A les 5 berenar i a les 8 sopar. El divendres és del dia del silenci, si és possible. A la tarda es fa un Via Creu, per nacions: espanyols, francesos, italians. . . i el dissabte és el dia de la llum.

Ja sé que tot això i molt més que es podria dir no és ni la caricatura de la realitat. S'hi ha d'anar per saber què és. A partir de les 10 del vespre. L'OYAK, el bar o cantina del campament, queda tancat. Però el jovent continua la seva gresca fins a mitja nit. Guitarres, cants, xerrades, amistats, moltes noves amistats que després a l'hora de marxar, seran un desgavell de llàgrimes. Mare de Déu com ploren les noies, i alguns nois! Com si els portessin a la força!

Això és doncs Taizé. Lloc de trobada de persones joves o adults que busquen nous camins a la seva fe. A part, per a nosaltres que hi hem pujat aquest any, les aventures del viatge. Des de Cervere a Lyon, sense dormir. Des de Lyon fins a Macon, passant pels empleats del ferrocarrils que no ens entenien gaire, a Macon una hora esperant l'autobús per anar a Taizé. L'espera desesperant.

Eglésia del poble de Taizé

Hora de dinar de la gent gran. El Chittagong.

L'Acolliment, on no hi havia manera de que ningú ens entengués. I la tornada que ens va faltar temps de viatge per dormir. No es pot explicar res més.

Per saber el que és Taizé cal agafar els trastos i anar-hi.

Mossèn Josep M. Momfort

LLIBRERIA
PAPERERIA

PAPEROTS

C/. DE DALT, 13
TEL. 842 00 04
LA ROCA